

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L 800
Letna naročnina L 1.500
Letna inozemstvo L 2.500
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XIV. - Štev. 3 (674)

Gorica - četrtek 18. januarja 1962 - Trst

Posamezna številka L 30

»Da bodo vsi eno« Nov korak k evropski združitvi

(Jan 17, 20)

OB SVETOVNI MOLITVENI OSMINI

Pred svojim odrešilnim trpljenjem je Kristus, naš Gospod, veliki duhovnik nove zaveze, molil velikodušno molitev, da bi bili vsi, ki vanj verujejo, eno z njim, združeni v enem telesu in v enem duhu, v eni Cerkvi, ki je njegovo mistično telo. Ko z žalostjo gledamo na razprtje in nasprotstva med kristjani, se pač mora tudi v nas vzbuditi čut odgovornosti in duh molitve ter požrtvovalnosti. Kot katoliški Slovenci se moramo zavedati, da smo poklicani na poseben način, da čim več storimo, da se naši ločeni slovanski bratje vrnejo v Očetovo hišo in zasedejo mesto, ki so ga nekoč imeli v katoliški Cerkvi. Naše molitve in tihe žrtve naj pripravljajo pot ljubezni v zedinjenju okrog Petrove Skale, ki je edina, sveta, katoliška in apostolska Cerkev.

V dneh pred praznikom Spreobrnjenja sv. Pavla (25. jan.) se opravlja po vsem svetu molitvena osmina za zedinjenje vseh kristjanov. V teh dneh smo vsaj v molitvi, v hrepenju in željah po edinosti združeni s pravoslavniimi, protestanti in anglikanci, ki z enako ljubeznijo kot katoličani molijo in prošijo Boga, da bi se vsi čimprej srečali v objemu prave Kristusove Cerkve.

NASTANEK MOLITVENE OSMINE

Prvo pobudo za to molitveno osmino je dal in jo tudi začel anglikanski pastor Lewis Thomas Watson l. 1908. Kmalu nato sta on in njegova redovna skupina prestopila v katoliško Cerkev. Imenujejo se Franciškanski bratje Sprave (of Atonement) in njihovo delo je posvečeno zedinjenju. Sv. oče Janez XXIII. tako piše predstojniku franciškanev Sprave: »Molitev je dejansko prvo in glavno sredstvo za doseg edinosti, kot je jasno spoznal vaš ljubljenski ustanovitelj p. Pavel Watson; zato je širil osmino za edinost, med katero naj bi goreče molili k Vsemogočnemu za povratek vseh v eno samo pravo vero, ... kar najnujnejše vabimo vernike vseh narodov in krajev, da bi se pridružili temu tednu molitve.«

BRATOVŠČINA IN APOSTOLSTVO SV. CIRILA IN METODA

Da je tudi Slovencem pri srcu cerkvena edinost, nam priča »Bratovščina sv. Cirila in Metoda«, ki jo je ustanovil svetniški škof A. Martin Slomšek l. 1851, in je naša ugodna tla pri mnogih narodih, zlasti Slovanih, tako da jo je sv. Stolica po zaslugi neutrudljivega velehradskega škofa Stojana povzdignila v Apostolat sv. Cirila in Metoda ter jo je obdarila z mnogimi odpustki. Ta Apostolat je danes zelo razširjen med katoliškimi Slovani. Lepo bi bilo, da bi se spet oživil tudi med Slovenci. Z ljubeznijo in molitvijo pojdemo nasproti svojim ločenim bratom, ki iščejo resnico in bratsko edinost. Sv. oče Janez XXIII. jih vabi: »Pomislite, da vas naše ljubeznivo vabilo k edinosti ne zove kakor v tujo hišo, marveč v vaš lastni in skupni očetni dom.« Odlično mesto vzhodnih kristjanov v katoliški Cerkvi je ostalo že predolgo nezasedeno. Vprašanje, čigava je krivda, je zapleteno, in to, kar se nam zdi jasno, postane oddaljeno in megljeno, ko se mu približamo in se skušamo vanj poglobiti.

VZROKI VZHODNEGA RAZKOLA

Cerkvena zgodovina nam jasno pokaže, da je sveta Cerkev vedno hotela živeti v edinosti in ljubezni vseh kristjanov ter tako ponesti luč sv. evangelija poganom. V apostolski dobi sta ljubezen in edinost odlikovala Cerkev. Sv. Peter je vedno zavzemal prvo mesto med apostoli in rimski papeži, njegovi nasledniki po božji Previdnosti, so bili in so najvišji vidni Kristusovi namestniki na zemlji. Ko so se pojavljale zmete, so vsi soglasno sprejeli Petrovo učenje. Vendar politični vzroki, ošabnost, napuh in sovraštvo so v poznejši dobi začeli pripravljati tla žalostnemu

vzhodnemu razkolu, ki še danes traja.

Začel se je l. 858, ko je prevzetni cesarjev namestnik Mihael Bardas odstavil in vrjel v ječo carigrskega patriarha sv. Ignacija, ker mu je ta očital nemoralno življenje. Na patriarhalni sedež pa je postavil tedaj še svetnega moža, ošabnega in učenega Focija, ki je v teku enega tedna prejel vse redove in škofovsko posvečenje po rokah nekega odpadlega škofa. Focij je hotel, da bi ga tudi Rim priznal za carigrskega patriarha. Papež Nikolaj I. pa je zvedel, da so krivično odstavili Ignacija in da je Focij nezakonito posvečen, zato je Focija izobčil. Focij se ni zmenil za papeža, toda njegova zmaga je bila kratka. Bardas in mladi imperator Mihael III. sta bila umorjena in prestol je zasedel Bazilij Makedonski. Ta je Focija odstavil in poklical Ignacija iz pregnanstva. Leta 869 je bil sklican VIII. vesoljni cerkveni zbor v Carigradu, ki je vzpostavil mir med Rimom in Carigradom. Vendar je rana bila pregloboka, da bi se takoj zacelila, ker je pustila sled mržnje in zavisti do Rima. Razna politična in osebna trenja, tako na Zapadu kot na Vzhodu so povzročala krvavitev, dokler se ni rana dokončno odprla pod pohlepnim carigrskim patriarhom Cerularijem. Leto 1054 označuje začetek dokončnega razkola.

POSKUSI ZEDINJENJA

Mnogi papeži so se zavedali, da needinost silno škoduje vsemu krščanstvu. Zato je že papež Gregor X. sklical v Lyonu koncil l. 1274, ki pa ni prinesel zaželenih uspehov. Prav tako je papež Evgen IV. sklical vesoljni cerkveni zbor v Firencah z namenom zedinjenja. Toda nepripravljenost duhovščine in zlasti ljudstva tako na vzhodu, kot na zapadu ni mogla roditi velikega uspeha.

Razveseli nas cerkvena zgodovina zadnjih desetletij, ko vidimo, da so se papeži, zlasti z Leonom XIII. začeli zares ljubeznivo in bratsko zanimati za ločene kristjane.

UPANJE SV. OCETA JANEZA XXIII.

Sedanaj sv. oče Janez XXIII. je že takoj v začetku svojega pontifikata, ko je govoril o sklicanju vesoljnega cerkvenega zbora, tako dejal: »Ko bo koncil nudil čudovit prizor zedinjenja, enotnosti in sloge svete božje Cerkve, zgrajene na griču tega mesta, bo sam po sebi vabilo ločenim bratom, ki nosijo častno ime kristjanov, da se vrnejo v vesoljni očenjak, ki ga je Kristus po nepreklicni odločitvi svoje volje zaupal v vodstvo in varstvo sv. Petru.« Skoro pri vsakem njegovem govoru opazimo otonost, ki obdaja očetovo srce zaradi needinosti, opazimo tudi veselo upanje na razumevanje in ljubezen do miru med vsemi kristjani ter željo, da bi čimprej vsi v enem duhu in v eni Cerkvi zahvaljevali Boga za Njegovo neizmerno dobroto. Združimo se s sv. očetom ne samo ob tej molitveni osmini za zedinjenje, a bodimo vedno z njim združeni v ponižnosti, molitvi in ljubezni. Na ta način bomo največ pomagali edinosti in dokazali, da je katoliška Cerkev nepremagljiva skala in zaklad resnice.

Ameriško skrivno orožje

V laboratorijih Martin pri Denverju v Združenih državah proučujejo sedan neko skrivno orožje, tako zvani »žarek smrti«. To delno nuklearno orožje je namenjeno ameriškem letalstvu in bo spremenilo v plin vse, kar bi dosegel smrtonosni žarek. Prototip te nove poskusne naprave naj bi sprožil žarek z jakostjo sto tisoč stopinj toplote, lahko pa bi dosegel tudi en milijon toplotnih stopinj. To smrtonosno orožje, ki bo sproščalo take žarke, bo imelo obliko velike vojaške bombe. Zarki bodo lahko dosegli razdaljo od osemdeset do 360 km. Na zemlji bo neuporabno, ker bi doseglo komaj 1800 metrov. Predvidevajo, da bodo s prvimi poskusi tega strašnega orožja začeli leta 1963.

Po dolgih in mučnih pogajanjih so se ministri Francije, Zah. Nemčije, Italije, Belgije, Holandske in Luksemburga končno sporazumeli o liberalizaciji kmetijskih pridelkov in s tem odprli pot izvajanju drugega integracijskega obdobja Skupnega evropskega tržišča. Razgovori o tem so se vlekle več tednov, in sicer že od 23. decembra. Kot smo že zadnjič poročali, so težave nastale, ker so nekatere države s kmetijsko hiperprodukcijo (Francija, Italija, Nizozemska) zahtevale, naj se tudi na kmetijskem področju začnejo izvajati brez nadaljnjih odlogov določila o skupnem tržišču. Posebno odločna je bila v tem oziru Francija, ki je za svoj pristanek k drugemu obdobju izvajanja gospodarske integracije postavila odpravo vseh omejitev za izvoz svojih kmetijskih pridelkov kot nujen pogoj. Italija in Nizozemska nista šli sicer tako daleč, vendar jima je francosko vztrajanje kar šlo v račun. Zahodna Nemčija, ki kmetijske pridelke uvaža, se je dolgo upirala tej sprostitvi, ker se je bala, da bi francoski in italijanski pridelki potisnili cene navzdol njihovim pridelkom, ki so zaradi protekcionistične politike precej visoke. Toda naposled je le zmaga dobra volja ter odgovornost pred zgodovino. V nedeljo proti peti uri zjutraj so odločili prehod k drugemu obdobju Skupnega evropskega trga.

DALEKOSEŽNE POSLEDICE

Z nedeljskim sporazumom v Bruslju je gospodarsko združevanje Zahodne Evrope prešlo v zgodovinsko obdobje, ki bo imelo važne posledice tudi na političnem polju. Z omenjeno odločitvijo so se evropske države pogumno izvile iz tradicionalnih oblik gospodarskih zvez in se odločno usmerile na pot prave gospodarske skupnosti. Obenem — lahko re-

čemo — je s tem bil zadan smrtен udarec De Gaullovi zamisli o »Evropi domovin«, po kateri naj bi vsaka država ohranila nedotaknjeno svojo vrhovnost. Toda prehod k drugemu razdobju izvajanja rimskih pogodb je politično pomemben tudi zaradi tega, ker bodo nadaljnje sklepe sprejemali z navadno večino in ne več soglasno, kot doslej. Praktično to pomeni, da nobena država članica nima več pravice veta proti sklepu večine.

Sporazum v Bruslju je pozitivno odjeknil v zahodnem svetu. Vsi mu pripisujejo velik zgodovinski pomen in važnost. Posebno zainteresirani so Angleži, ki se pripravljajo za vstop v SET. Tudi ZDA se zanimajo, kaj se dogaja v Evropi. Sam predsednik Kennedy je v svojem zadnjem programskem govoru ob začetku novega leta to potrdil, ko je zagovarjal tesno sodelovanje med gospodarstvom ZDA in evropsko gospodarsko skupnostjo.

Fanfani in Segni v Maroku

Ministrski predsednik Fanfani in zunanji minister Segni sta od 8. do 12. t. m. obiskala Maroko. Obisk je potekal v posebno priščnem vzdušju in med njim sta imela italijanska državnikarstvo vrsto sestankov in razgovorov z maroškim kraljem Hassanom II. in z njegovimi najožjimi sodelavci. Izmenjali so si misli o problemih, ki zadevajo obe državi in preučili so tudi mednarodni položaj. Posebno pozornost so posvetili razvoju in poteku gospodarskega in tehničnega sodelovanja med obema državama. Italija je vzpostavila že leta 1956 z Marokom priščne in prijateljske odnose, to je od hipa njegove neodvisnosti. Te odnose hočejo na obeh straneh ohraniti in še izboljšati. Temeljijo pa na celi vrsti sporazumov in pogodb, ki zadevajo različne sektorje gospodarskega, tehničnega in kulturnega sodelovanja. Glavna med njimi je pogodba, ki je bila podpisana lani februarja v Rimu in ki predvideva znatni prispevek Italije k industrijskemu razvoju v Maroku z uporabo italijanskih tehnikov in kapitalov, kar je že dalo konkretne rezultate. Posebno živahna je bila v

Maroku aktivnost družbe ENI, to je državne ustanove za tekoča goriva, ki je razvila celo vrsto pobud. Najnovejša med njimi je gradnja velike petrolejske čistilnice v Casablanci. Obratovati je pričela ravno med Fanfanijevim in Segnijevim obiskom v prisotnosti maroškega kralja. Ta čistilnica predstavlja največji rezultat, ki je bil dosežen na podlagi italijansko-maroškega sodelovanja. V Casablanci sta Fanfani in Segni obiskala še tovarno družb Fiat-Simca, ki bo služila za montiranje avtomobilov in industrijskih vozil. Pred povratkom domov sta se Fanfani in Segni ustavila v Tangerju, kjer sta obiskala tamkajšnja številna italijanska kolonija.

Ali se Molotov vrne?

Casnikarji in fotoreporterji pričakujejo Molotova iz dneva v dan, da se vrne na Dunaj. Vsak dan ga čakajo na postaji ali letališču. Po sovjetskih poluradnih vesteh bi se bivši sovjetski zunanji minister res moral vrniti v Avstrijo in tam prevzeti mesto zastopnika v mednarodni atomski ustanovi. Kot znano je Molotov po hudih obtožbah na 22. kongresu odpotoval z Dunaja v noči 10. novembra preteklega leta. Tedaj so govorili, da bodo uprizorili proti njemu bučen proces in ga izključili iz partije. Doslej se pa ni zgodilo ne eno ne drugo.

TELEGRAMI

LEOPOLDVILLE: Osrednja kongoška vlada je ukazala svojim četam v Vzhodni pokrajini, naj aretirajo podpredsednika Gizengo zaradi njegove secesionistične dejavnosti. Odredila je tudi nekatere druge ukore proti njemu, ker se ni vrnil v prestolnico, kamor so ga poklicali na zagovor.

NOVA GVINEJA: Indonezija si hoče na vsak način zasesti Novo Gvinejo, ki jo imajo v posesti Nizozemci. Nizozemska vlada je te dni sporočila, da je v nekem spopadu potopila dve indonezijski torpedovki, ker se na povelje nista hoteli ustaviti. To je prvi oborožen spopad za Novo Gvinejo.

MOSKVA: Ameriški veleposlanik Thompson je imel drugi razgovor z Gromikom glede berlinske krize. — Zvedelo se je, da Sovjeti tudi na tem sestanku niso pokazali nobene pripravljenosti po popuščanju.

TIRANA: Prelom med Moskvo in Tirano je dokončen. To je potrdil sam predsednik vlade Hodža v nekem svojem govoru. Albanska vlada je tudi izjavila, da je pripravljena vzpostaviti redne diplomatske odnose z zahodnimi državami. — Po poročilih nekaterih potnikov so v Albaniji s 1. januarjem vpletali živež na nakaznice. Vsaka oseba dobi 300 gramov kruha na dan.

Macmillan pri Adenauerju

Prav v trenutku, ko so zunanji ministri držav Male Evrope odločali o prehodu k drugemu obdobju izvajanja Skupnega evropskega tržišča, je angleški ministrski predsednik Macmillan šel čez Rokavski preliv na obisk k nemškemu kanclerju Adenauerju. Obisk ni bil le slučajen, ampak ga je angleška diplomacija dobro pripravila. Kot znano je angleška vlada zaprosila za vstop v Skupno evropsko tržišče. Njena zunanja plačilna bilanca je v občutnem primanjkljaju. Zato je bila prva stvar, ki si jo je od tega obiska obetal Macmillan, znižanje stroškov, ki jih ima z vzdrževanjem svojih čet v Zahodni Nemčiji. In to je tudi dosegel. Nemška vlada se je obvezala, da bo krila del teh stroškov, ki znašajo 70 milijonov šterlin, to je okrog 115 milijard lir letni. V Zahodni Nemčiji je okrog 51 tisoč angleških vojakov. Poleg tega je Adenauer obljubil, da bo Nemčija nakupila v Angliji še več vojaškega materiala in tako pomagala k uravnoteženju njene plačilne bilance.

Zadeva „Fiumicino“

23. dec. preteklega leta je parlamentarna komisija, sestavljena iz 31 parlamentarcev (14 KD, 7 KPI, 1 PSDI, 1 PRI, 2 PLI, 1 PDI, 1 MSI) dala v javnost svoje ugo-

tovitve. Določeni tisk je že pred tem objavil razna bolj ali manj resnična sumničanja, nastale so polemike po časopisju, ki so pa bolj podobne navadnemu »resnemu debatiranju«, ko so diskutanti že nekoliko v rožcah.

V demokratični državi je možnost kritike zajamčena, ne tako v totalitarnih. Ali kritika in ugotovitve morajo služiti resnici, ne osebim ali strankarskim napadom, predvsem ko gre za poštenje in pravost. Kar se teh vrlin tiče, naj bi bili predvsem levičarji najčistejši in resnično neomadeževani. Kar se pa dogaja in se je dogajalo onkraj »železne zaves«, to je na mah vse pozabljeno in vse storjeno za blagor ljudstva. Daleč smo od tega, da bi kogarkoli, ki je kaj zagrešil, zagovarjali ali obtoževali, ako res ni kaj hudega zakrivil. Smo pa mnenja, da je treba vsako stvar postaviti v pravilno luč, ji dati obeležje in pomen, ki ga ima, ne pa jo razpihovati ali prikrivati.

Ako je v upravi javnega denarja kaj zgrešenega in obdoljivega, naj se to na podlagi člena 82 državne ustave in drugih določil primerno razčisti. Zato mislimo, da je storil prav min. predsednik Fanfani v pismu drž. upraviteljem in ministrom, ko jih je pozval na večjo čuječnost.

KRŠČANSKI NAUK

Delitev svetega krsta

Diakon Filip je oznanil blagovest dvorniku etiopske kraljice na cesti iz Jeruzalema proti Gazi, ko sta se vozila proti Filisteji. Med potjo sta se pripeljala do neke vode. Tu je dvornik veselo rekel: »Glej, voda. Kaj brani, da bi jaz ne bil krščen?« Filip je odgovoril: »Če veruješ z vsem srcem, se sme zgoditi.« In odgovoril je: »Verujem, da je Jezus Kristus Sin božji.« Ukazal je voz ustaviti in stopila sta v vodo oba, Filip in dvornik, in ga je krstil. (Apd 8, 26-38).

Pred krstom se mora krščenec odpovedati hudobnemu duhu, njegovemu napuhu in njegovim delom, izpovedati mora svojo vero v Kristusa in njegov božji nauk ter da hoče kot kristjan živeti in umreti. To obljubo imenujemo *krstno obljubo*. Pri krstu otrok napravijo to obljubo v *otrokovem imenu botri*.

Nato krstitelj oblije krščenčovo glavo z vodo in *obenem* govori besede: »Jaz te krstim v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.« Oblivanje z vodo pomeni, da je krst kopel, ki očisti dušo grehov. Besede, ki jih krstitelj istočasno govori, pomenijo, da se pri sv. krstu posvetimo troedinemu Bogu. — Ko se je še v baptisterijih podeljeval krst s potapljanjem celega krščenca v krstno vodo, je sv. Pavel tolmačil ta obred kot pogreb grešnega človeka, ki vstane po krstu k novemu, božjemu življenju. »Pokopani smo torej bili s Kristusom po krstu v smrt, da bi tako, kakor je Kristus vstal od mrtvih, tudi mi zaživelimo novo življenje.« (Rim 6, 4). Primer takega baptisterija vidijo romarji pred patriarhalno baziliko v Ogleju.

Navadno deli sv. krst župnik ali njegov namestnik v cerkvi. V sili pa veljavno krsti vsak človek in zadostuje obljivanje z navadno vodo, ob katerem izreče krstitelj krstno besedilo: »Jaz te krstim v imenu Očeta in Sina in Sv. Duha.«

Krstni botri, ki morajo seveda biti praktični katoličani, prevzamejo pri krstu sveto službo. Če bi otrokovi starši prekmalu umrli ali bi svoje naloge ne izvrševali, morajo botri skrbeti za krščansko vzgojo otroka, ki naj dobi ime kakega svetnika.

Sv. Cerkev nas navaja, naj večkrat ponovimo svojo krstno obljubo, da ji bomo tem gotoveje zvesti ostali.

Sv. Anton - Puščavnik

Malo je svetnikov, ki bi jih še v bližnji preteklosti tako častili, kakor svetega Antona Velikega, s pridivnikom Puščavnika.

Njega častijo kot zavetnika živali in na njegov praznik se navadno blagoslovljajo živali; pomekod zelo slovesno na kakem javnem trgu ali podobno (cirkusi). V nekaterih krajih pritižajo celo kresove. K njemu so se zatekali tisti, ki so kaj izgubili, s prošnjo, da bi izgubljeno stvar zopet našli. K njemu so se zatekala mlada dekleta, da bi lepega in dobrega fanta dobile. (Dandanes je pomočnik v teh potrebah sveti Anton Padovanski, ki je to prednost prav gotovo podedoval od Puščavnika.)

Vse te lepe svetnikove prednosti in način, kako jih nekateri upodabljajo, so v veliki meri zasenčile pravi lik velikega svetnika, organizatorja smotrno urejenega meniškega življenja in borca za čistost vere. Svetnikove težave in njegov boj proti skušnjavam hudobnega duha, v kolikor so bili vedno priljubljen predmet v slikarski umetnosti, so v marsičem potvrdile svetnikov značaj in njegove zasluge za Cerkev in človeštvo.

O glavnih dogodkih iz življenja sv. Antona imamo točne podatke v življenjepisu, ki ga je na pobudo menihov sestavil svetnikov prijatelj, aleksandrijski nadškof in priznan teolog sv. Atanazij Vel.

Sv. Anton se je rodil okoli leta 251 v srednjem Egiptu kot sin bogatih staršev. V starosti 20 let je po smrti svojih staršev dal za reveže večji del svojega imetja, poskrbel za mlado sestro in se umaknil v puščavo. Do tega koraka so ga pripravile besede Kristusove, ki jih je slišal pri branju evanĝelija: »Ako hočeš biti po-

poln, pojdi, prodaj, kar imaš, in daj ubogim in imel boš zaklad v nebesih; potem pridi in hodi za menoj!«

V puščavi je svetnik našel na velike težave od strani hudobnega duha, ki ga je neprestano skušal, da bi ga privedel med svetne zabave, užitke in časti. A svetnik ni ostal dolgo sam. V njegovi bližini so se naselili še drugi puščavniki, ki so sicer živeli vsak zase, a so vendarle v neki meri živeli skupno življenje pod njegovim vodstvom.

V času preganjanja je sveti Anton leta 311 prišel v Aleksandrijo, kjer je tolažil in spodbujal preganjene in obsojene. Nastopil je po želji sv. Atanazija javno proti krivovercem arijancem. Stopil je tudi v pismo zvezo s cesarjem Konstantinom. V Aleksandriji ni ostal dolgo. Vrnil se je k meniškemu življenju v puščavski tišini in samoti. Tu je tudi umrl, najbrž leta 357, ko je bil star 105 let.

Svetega Antona slikajo včasih s prašičem ali z zvončkom. Nekateri mislijo, da je bil pastir. Drugi zopet vidijo v prašičku upodobljenega skušnjavca, ki je svetnika skušal v puščavski samoti. Zaradi zvončka so nekateri začeli imenovati Antona Zvonimir in so tako njegovi častilci postali Zvonko.

Sveti Anton je brez svoje zasluge in krivde prišel v zvezo s prašičem in celo z zvončkom, ki nista v njegovem asketskem življenju v puščavi igrala prav nobene vloge. Vse to je le posledica poznejšega razvoja v svetnikovem češčenju, ki je izraz velikega zaupanja njegovih častilcev. Svetnik je prišel v zvezo s prašičem in zvončkom šele po 11. stoletju.

I.

Iz življenja Cerkve

Poljska katoliška liga

Poljska katoliška liga, to je dobrodelna ustanova Poljakov, ki bivajo v ZDA, je nastala od leta 1943 do danes za versko pomoč vernikom na Poljskem 4 milijone 500 tisoč dolarjev. Ražen tega se je liga uspešno zanimala za sistemacijo poljskih emigrantov na različnih delih sveta.

Televizijski primat

Televizijska kronika je te dni zabeležila poseben primat v svojih oddajah. Ta primat je dosegel kapucinski pater Marijan, ki že sedem let vsako sredo po televiziji obravnava pred 15 milijoni gledalcev razna verska vprašanja in probleme. Dosegel je tako že preko 300 oddaj. Pater Marijan je bil do svojega 34. leta profesor na liceju in na univerzi. Imenoval se je Paolo Roasenda. Dobro obvlada šest jezikov. Tedaj se je odločil za rodovniško življenje. Udeležil se je televizijskega natečaja za predavatelja verskih problemov in zma-

gal. Postal je tako televizijski predavatelj, na katerega se z zaupanjem obrača nešteto oseb.

Na otoku Bali

Misijski apostolat na otoku Bali v Indoneziji je dosegel v zadnjih 25 letih velik uspeh. Na otoku je danes en bogoslovec na 99 vernikov. Število katoličanov je 4333, od teh se 44 pripravljajo na duhovniški poklic. Veliko je tudi število redovnih poklicev med dekleti. Povečini vstopajo v kongregacijo frančiškanskih sester Semarang, ki je redovna skupnost, ki jo sestavljajo samo domačinke.

Radijske oddaje o koncilu

Od 4. januarja dalje so vpeljali na prvem radijskem programu novo versko oddajo in sicer se bo vršila vsak četrtek ob 19.50. V tej oddaji bodo obravnavali vse novice in razlago glede koncila »Vatikanskega II«.

Božični prazniki v Buenos Airesu

(Od našega dopisnika)

Teško si je ljudem iz slovenskih krajev predstavljati, kako doživlja slovenski izseljenec advent in Božič na južni strani ekvatorja. Vse je tako različno, duhovno hladno in tuje, da je brez dvoma vsakoletni prihod Božiča za večino slovenskih izseljencev dogodek, ki v duši veliko šibkeje odjekne kot kje na severu, kjer narava sama pomaga ohranjati Božiču tisti čar, v katerega ga odeva domovina.

ADVENT V ARGENTINI

Advent, ki se je letos pričel pozno, 3. decembra, v Argentini ne diha ravno adventnega razpoloženja. Po cerkvah se je ravno končeval Marijin mesec — traja od 8. novembra do 8. decembra — in istočasno so se vse župnije pripravljale na prvo sv. obhajilo, ki je vedno na Marijin praznik 8. decembra. To obhajilo je nekaj posebnega. Argentinci napravijo iz njega bolj »teater« kot pobožnost. Deklice so oblečene kot bi že bile neveste, fantki spet kot da bi bili na pragu poroke; te otroke starši potem skozi ves advent vžijo slovesno oblečene okrog sorodnikov na obisk. Navadno otroci prejmejo le prvo sv. obhajilo; ko odložijo belo obleko, so mnogi za vse življenje dali tudi evharističnemu Bogu slovo.

PRVO SV. OBHAJILO IN DUHOVNE

VAJE

Tudi Slovenci smo se v Argentini vključili v navado, da gredo otroci za praznik Marijinega brezmadežnega Spočetja k prvemu sv. obhajilu. Letos jih je bilo 78. Po številnih šolskih tečajih so jih bili naši požrtvovalni dušni pastirji lepo pripravili na ta veliki dogodek. Zal vreme to pot ni bilo naklonjeno. Dež je preprečil zunanji blesk — dasi je bilo v otroških dušah lepo kot nekdanj doma.

Ze dolgo vrsto let prireja slov. dušno pastirstvo v Buenos Airesu za adventni čas duhovne vaje za moše in žene. Odziv je vedno lep. Letos je prišlo nanje 113 moš in 107 žena. Obojne je vodil g. lazarist Jože Kopač ?

BOZIC

Sama sveta noč je v Buenos Airesu vse prej kot sveta ali blažena. Ker je toplo, so vsa okna odprta na stečaj; ljudje jedo do onemoglosti, pijejo, plešejo vsa noč; otroci spuščajo v zrak rakete in zažigajo eksplozivo. V takem razpoloženju je težko našemu človeku doživeti skrivnostno silo svete noči. Mnogi si pomagajo s tem, da se zapro v svoje domove, tam pokadijo prostore, zmolijo rožni venec, povečerjajo in gredo k počitku. Mnogi se pa tudi udeležijo slovenske polnočne maše, ki je vsako leto v slovenski kapeli v ulici Ramón Falcón 4158 v Buenos Airesu. Je to doživeti prve vrste. Ker je kapela premanjšna, ljudje ostanejo na dvorišču. Nad glavami mežikajo zvezde južnega neba; iz kapele done božične pesmi, ki jih vsako leto znova dovršeno predvaja pevski zbor »Gallus«. Večina udeležencev sprejme sv. obhajilo. Sele po eni uri se ljudje razide.

Italijanski radio ni mogel brezbržno mimo tega svetovno važnega dogodka, kakor je prihodnji vesoljni cerkveni zbor. Seznanjal bo zato teden za tednom svoje poslušalce z zgodovino cerkvenih zborov, s pripravami za prihodnji koncil in prinašal bo intervjuje z važnimi cerkvenimi osebnostmi v vprašanih koncilu.

Za Kongo

Pobuda v korist prebivalstva Konga, ki jo je organiziral nemški katoliški tednik »Neue Bildpost«, je dosegla bogate konkretne rezultate. Bralci te revije so darovali za prebivalstvo v Kongu v preteklem letu v lirah nad 300 milijonov. Predsednik Konga Kasawubu je izrekel bralcem te nemške revije svojo zahvalo za plemenit, prostovoljni prispevek k razvoju njegove dežele.

Afriške žene zborujejo

Te dni se je vršil v Nyasalandu sestanek afriških katoliških žena. Sestanek je trajal deset dni in se ga je udeležilo 107 žena iz Tanganike, Severne in Južne Rodozije, Ugande, Kenije in Nyasalanda. 12 govornic je obravnavalo najvažnejše sodobne probleme krščanske žene: odgovornost žene v družini, pripravo na zakon, solsko in izvenšolsko vzgojo, poklicno usmeritev, prosti čas, socialno akcijo in državljansko in mednarodno oblikovanje. Ob začetku del je prebral msr. Theunisens, nadškof iz Blantyre, kjer se je vršil sestanek, poslanico z voščili svetega očeta.

dejo. Mnogi bodo doma šele ob treh zjutraj ali še kasneje. So to žrtve, za katere naši ljudje v Evropi ne vedo, ki pa so potrebne, da ohranimo v časti naša prelepa izročila.

Letošnja sveta noč je bila izredno prijetna. Ni vam teknel pot z obraza in vreme se je zelo dobro držalo.

SILVESTROVO IN SV. TRIJE KRALJI

Podobna je bila druga noč: Silvestrova. Spet je Buenos Aires odmeval od pokanja razstreliv. Nikomur ni prišlo na misel, da bi šel v cerkev in se tam zahvalil s »Te Deum« Bogu za prejete dobrote.

Slovenci so se zbrali po družinah, mnogi pa so šli v svoje domove, kjer so v

MISIJSKA VELETOMBOLA

V nedeljo po sv. Treh kraljih, 7. januarja, pa je bila že tradicionalna misijonska veletombola. Če je velika po dobitkih (letos je bil glavni dobiček televiz. aparat), je pa še večja po udeležbi. Letos je štela 1800 udeležencev. Bila je v prostorih salezijanskega zavoda Don Bosco v Ramos Mejiji. Poleg vsakoletnega romanja v Lujan je ta tombola brez dvoma največja koncentracija Slovencev v Buenos Airesu.

NA POCITNICE

Mesec januar je mesec počitnic. Kdor le more, pobegne iz mesta: ali v gore, ali k morju. Tudi Slovenci se tega vedno bolj poslužujejo. Mladina se odpravlja na

NAMENI MOLITVENE OSMINE ZA ZEDINJENJE KRISTJANOV

18. jan.: Za zedinjenje vseh ločenih kristjanov s katoliško Cerkvijo, da bo ena čreda, en pastir.
19. jan.: Da bi se zedinili s katoliško Cerkvijo vsi ločeni vzhodni bratje.
20. jan.: Za vrnitev anglikancev v katoliško Cerkev.
21. jan.: Da bi se vrnili v zavetje svete Cerkve vsi luteranci ter ostale protestantske ločine v Evropi.
22. jan.: Da bi bili eno z namestnikom Kristusovim, rimskim papežem, vsi kristjani v Ameriki.
23. jan.: Da bi se mlačni katoličani povrnili k resničnemu krščanskemu življenju.
24. jan.: Za spreobrnjenje Judov.
25. jan.: Za misijonsko osvojeitev sveta Jezusu Kristusu.

prijetni zabavi dočakali novo leto. Duhov imamno že lepo število in prav ob takih priložnostih se vidi, da so nam potrebni.

Nato so prišli še sv. Trije kralji; v Argentini so napol delaven dan. Tudi nekateri Slovenci so na ta dan pozabili, da je treba iti k sv. maši; niso pa pozabili otroci, da morajo ta dan prejeti darila. Tako so naši otroci prejeli darove kar dvakrat: za sv. Miklavža, ki so ga priredili vsi slovenski šolski tečaji, pa še za sv. Trije kralje.

Za edinost med kristjani

V dneh od 18. do 25. januarja smo v duhu združeni milijoni in milijoni kristjanov z eno samo željo: DA BI BILI VSI ENO. Združeni smo ob nogah Gospoda z molitvijo v srcu in na ustnah: Gospod, Ti, ki si nas vse poklical v svojo sveto Cerkev, daj, da bomo vsi iskali, našli ohranili edinost.

Molitveno gibanje za edinost med kristjani je v januarju 1908. leta sprožil ameriški pastor Pavel Wattson (1863-1940). Ze leta 1909 je pobožnost potrdil papež sv. Pij X. in v 50 letih razvoja je zajelo skoro ves krščanski svet.

Poleg molitve je za zedinjenje vseh kristjanov potrebno tudi drugo raznovrstno delo. Toda najvažnejša ostaja vselej molitev. Največja ovira edinstva je namreč napuh. Tega pa more zmogljivo strčiti le milost, ki jo moramo izprositi. Tako pri tem velikem, najpomembnejšem delu našega veka more vsakdo odločno sodelovati.

Naj ne bo nikogar med vernimi Slovenci, ki bi v dneh molitvene osmine zanemaril svojo dolžnost. Molimo goreče vsi predvsem za naše vzhodne slovanske brate, da bi mimo vseh pregraj našli pot do vsekrščanskega zedinjenja.

Molitvena osmina v letu novega vesoljnega cerkvenega zbora bodi med nami in

Letalo za misijonarja

Milančani so zadnji Božič darovali letalo misijonarju H. Turrini, ki deluje sredi Brazilije. Misijonska pokrajina je popolnoma odtrgana od sveta. Letalo bo misijonarju služilo za prevoz bolnih otrok v bolnice, ki so oddaljene 2 tisoč km. Pokrajina ob reki Amaconki je zelo nezdrava. Otroška umrljivost je silno velika, saj umre pred tretjim letom starosti do 50 odstotkov otrok. Tudi med misijonarji najde smrt bogato žetev.

Darovano letalo ima prostora za šest potnikov in more prevažati še 750 kg prtljage. Misijonar je prejel v zadnjem času mnogo ponudb za pilotiranje letala in tudi za pomoč v misijonu. Ponudili so se zdravniki, bolničarji, inženirji, tehnik in drugi.

UTRINEK

»Ognjen val živega katolicizma gre preko zemlje; ostalo bo te, kar je zavestno, celotno in živo krščansko, kar je gnilo in polovičarsko, pa bo propadlo.«

Molimo za naš rod

V MESECU KATOLIŠKEGA TISKA

ČESA PRICAKUJEMO OD NAŠIH BRALCEV

S svojim listom hočemo priti do vseh slovenskih vernih družin. S tem si postavimo stalno medsebojno vez.

To pa bomo dosegli le s skupnim delom uredništva, sodelavcev, poverjenikov in bralcev. In ravno do teh se obračamo za pomoč. Bralci našega lista naj bodo tisti, ki bodo uvedli list tam, kjer ga še ni; predvsem so poklicani za to delo stalni bralci.

Samo čitanje časopisa ne zadostuje, napraviti moramo čim več. Čim več za naš tisk!

Sami se kdaj pritožujemo, da prihajajo v naše družine le tuji časopisi; tuji v najširšem pomenu: narodnostnem in verskem. Gola ugotovitev je le premalo, s tem ostanemo pri starem.

Le pogledimo okrog sebe, pa bomo opazili, da bi KG še marsikdo sprejel. Do teh skušajmo priti.

Sirjenje našega tiska je danes nujno potrebna stvar, drugače nas bo preplaval tisti tisk, ki nam je že prinesel preveč gorjā.

Sirjenju pa bo sledilo izboljšanje.

Koncert božičnih pesmi

v cerkvi sv. Jakoba v Trstu

Kot že prejšnja leta so tudi letos združeni slovenski cerkveni zbori priredili slovenskim vernikom koncert slovenske božične pesmi. Ta dogodek je velikega pomena za nas vse, bodisi v kulturnem kot tudi v verskem pogledu. Z zadovoljstvom lahko ugotovljamo, da so tovrstni koncerti postali lepa in hvalevredna tradicija v božičnem času, saj je bil letošnji koncert že peti zapovrstjo. Prejšnja leta so se ti koncerti vršili v župni cerkvi v Barkovljah in pri Sv. Vincencu, letos pa so združeni pevci gostovali v cerkvi sv. Jakoba. To je zelo zadovoljivo, ker je ta prelepa cerkev mnogo večja, bolj akustična in dostopnejša našim vernikom, saj lahko rečemo, da je skoro v središču našega mesta. Organizatorjem, ki so vse to upoštevali, gre vse priznanje in hvala.

Koncert je bil v nedeljo sedmega januarja ob petnajstih trideset. Cerkev je bila do zadnjega kotička nabito polna. Najprej je spregovoril nekaj uvodnih besed preč. g. Jakomin. Med drugim je naznanil, da bo v kratkem sestavljen seznam vseh cerkvenih pesmi, narodnih in umetnih, katere trenutno uporabljajo vsi slovenski cerkveni zbori na Tržaškem in to z namenom, da ne bi najstarejše med temi šle v pozabo. Ta pobuda je hvalevredna, ker bi bilo res škoda, da bi se te pesmi izgubile. Seznam bo pripravila škofijska komisija za cerkveno glasbo.

Po uvodni besedi so združeni pevski zbori pričeli svoj nastop. Kot prvo pesem so zapeli Gruberjevo »Svetlo noč«. Kljub temu da je ta pesem že zelo stara in jo vsako leto nešteto krat slišimo, je s svojo preprostostjo, svežino in milino omeščala srca poslušalcev in presunila njih dušo. Sledilo je še sedem drugih pesmi, in sicer: Noč božična, ki jo je uglasbil Hugolin Sattner, narodna Glej zvezdice božje, Tomčeva »Angelsko petje«, Harejeva »Spavaj sladko Dete«, goriška narodna »Kaj se vam zdi«, Tomčeva »Presveta Noč« in končno »Raduj se človek moj«, ki jo je uglasbil Leopold Cvek. Poudariti moram, da je bila med vsemi najlepša in popolna Harejeva pesem. To je bilo za nas vse veliko presenečenje, ker se nam je prof.

Harej prvič predstavil kot skladatelj. Občutili smo, da je pesem globoko doživela, polna nežnosti. Pesem je žela veliko priznanja. Skladatelju g. prof. Hareju želimo, da bi še v bodoče deloval na tem polju glasbene umetnosti.

Zbor je z mojstrsko roko vodil mladi slovenski glasbenik dr. Humbert Mamolo. Še posebej moramo pohvaliti organistko prof. Zupančičevo, ki je ves koncert spremljala na velikih orglah šentjakobske cerkve.

Takoj po koncertu je spregovoril preč. g. Zerjal, ki je razvil nekaj božičnih misli. Sledilo se še liturgije in blagoslova, ki ga je opravil preč. msgr. Omerza.

Joško Lahajner

RAZNE NOVICE

Strahotna nesreča v Peruju

V sredo 10. januarja ob 19. uri je za prebivalce goratega Andskega področja v srednjem Peruju nastopil sodni dan. Prišel je tako nenadoma, da je iz življenja v smrt bil le kratek hip. Ob tisti usodni uri se je zamajala 6678 metrov visoka gora Huascaran in ogromen del gore se je nenadoma odtrgal in zgrmel v dolino. Na svoji poti je uničil vse. Štiri vasi, ki so po svoji lepoti in legi bile podobne evropski Švici, ter vsi njihovi prebivalci so našli strašno smrt pod 13 metrov visokim plazom blata, kamenja, in leda. Rešilo se je le 18 oseb. Računamo, da je pod tem 2 km dolgim plazom našlo smrt najmanj 3800 oseb. Lamski časopis »Ultima Hora« govori celo o 7.000 mrtvih. Doslej so našli le sto trupel in verjetno bodo odkopavanje opustili, ker je nemogoče zaslediti trupla pod plazom, ki se je naglo strdil. V soboto zjutraj se je na tem žalostnem področju odigral pretresljiv prizor. Edina stavba, ki na tem kraju še stoji, je mala gorska cerkva. Kakor po čudežu je ostala nepoškodovana. Stari indijski duhovnik Martinez je to jutro daroval v cerkvi zadnjo sv. mašo. Prisostvovali so ji le redki, ki so ušli strašni katastrofi. Po sv. maši je duhovnik vzel v roke ciborij in posvečeni kamen in v procesiji, pojoč sv. pesmi, so se zadnji prebivalci nesrečnega kraja počasi spuščali navzdol.

Na kraj nesreče je prišla žena perujskega predsednika gospa Prado skupno z apostolskim nuncijem nadškofom Romulom Carbonijem. V imenu sv. očeta je nadškof blagoslovil ogromen grob, kjer je našlo smrt na tisoče in tisoče Perujscev, ter obenem skušal potolažiti in pomagati redkim preostalim. Od vseh strani dežele so prispelje reševalne skupine in zdravniki, kateri so izjavili: »Nič ne moremo napraviti, ker so vsi mrtvi. Ranjencev je samo deset.« To je ena najstrašnejših nesreč, ki je v zadnjem desetletju zadela Peru. Pred dvajsetimi leti je podobna nesreča zahtevala 5000 žrtev.

Vzmemirjenost v Angliji in Nemčiji zaradi črnih koz

V Angliji je epidemija koz zahtevala že šest žrtev. Pojav te strašne bolezni, ki jo je prinesel v Anglijo neki pakistanski trgovec, je silno vzmemirnil britansko javnost. Prva žrtev je bil pakistanski trgovec, ki je umrl preteklo nedeljo v Dartfordu v Kentu, komaj par kilometrov od Londona. Njemu je sledilo še pet drugih žrtev. Vlada bo spet uveljavila obvezno

HUD POTRES V DALMACIJI RAZSTAVE

v Trstu

Na potresnem področju v srednji in južni Dalmaciji se zemlja ni še umirila. Potresni sunki se nadaljujejo in prestrašeno prebivalstvo se seli v Sarajevo, Split, Zader, Sibenik in razna istrska mesta. Osrednja točka potresa je področje od Makarske do Metkovića, kjer je potres popolnoma porušil pet vasi. Najhujši potresni sunek so zabeležili dne 13. januarja ob 6. uri zjutraj. Prizadeti so tudi dalmatinski otoki Lošinj, Hvar, Korčula in Ljubuški, kjer je 90 procentov hiš porušeni. Stevilo brezdomcev je naraslo na 70.000. Makarska je ena najbolj prizadetih naselij. Od 4500 prebivalcev jih je v vasi ostalo samo še 200. To so osebe, ki skrbijo za najnujnejše potrebe in so takorekoč službeno v vasi. Mala makarska luka je postala glavno zbirališče beguncev. Razburkano morje in neprestano deževje zelo ovira evakuacijo prebivalstva,

ki preživlja dneve in noči na prostem v zaslinih šotorih. Zabeležili so do nedelje 15. januarja več ko 100 potresnih sunkov. V hribovitih krajih grozi nevarnost plazov in usadov, zato so oblasti odredile evakuacijo prebivalstva, da bi ne prišlo do podobne katastrofe kakor v Peruju. Čudni pojavi begajo predvsem starejše ljudi, ki vidijo v tem gotova znamenja. Reka Vrijostica ima kljub deževju vedno manj vode, nekatere manjše reke pa so se popolnoma posušile. V Gradecu je o zračje prenapolnjeno z žveplom in morje se je na več krajih obale rdeče pobarvalo. To so vse posledice podzemnega premikanja plasti, ki so spostile razna ležišča žvepla in drugih rudnin ter odprla brezna, v katera se je pogreznila voda iz rek. Na srečo je potres zahteval samo štiri smrtno žrtve in 28 ranjenih. Neprecenljiva pa je materialna škoda. Ne samo hiše, tudi ceste, mostovi, vodne in električne napeljave, javna poslopja, vse je na potresnem področju porušeno ali v zelo slabem stanju. Življenje je popolnoma paralizirano in med porušeni hišami prizadetih vasi se podjogo kože, prašiči in perutnina, katerih prestrašeni prebivalci niso mogli vzeti s seboj.

Vojska, mornarica in Rdeči križ so neprestano na delu, da pomagajo prizadetemu prebivalstvu. — Ponesrečencem je poslal pomoč tudi sv. oče.

SLOVENSKA PROSVETNA MATICA V TRSTU vabi na

GREGORČICEVO PROSLAVO

ki bo v nedeljo 28. t. m. ob 16. uri v društvenih prostorih v ul. Machiaveli 22/II.

Na sporedu je govor, recitacije in pevski nastopi.

Vabljeni!

cepljenje proti kozam, katero so v Angliji leta 1948 opustili.

Podobno kakor v Angliji, vlada tudi v Nemčiji velik preplah zaradi epidemije koz. Inženir Wolfgang Jakovs, ki se je pred kratkim vrnil s potovanja po Afriki v Düsseldorf, je od tam prinesel klice te strašne bolezni, za katero je obolela tudi vsa njegova družina. Izolirali so 88 oseb, niti tisoče pa se jih je podvrglo cepljenju. V Pakistanu je namreč izbruhnila epidemija koz in je zahtevala že 300 mrtvih. Po vseh državah so zdravstvene oblasti povzele stroge ukrepe, zlasti glede potnikov, ki prihajajo iz Afrike in azijskih držav.

Italijanske zdravstvene oblasti so izjavile, da v Italiji ni bilo doslej nobenega sledu o tej bolezni.

Boršt v Bregu

V nedeljo 14. t. m. smo spremili k večnemu počitku Lovrenca Družino iz Zabreca. V 66. letu ga je smrt rešila težke bolezni mrtvoudnosti, ki jo je prenašal okoli 12 let z zglodno potrpežljivostjo in se je na odhod v večnost pripravil s prejemom sv. zakramentov. Pokojnika je spremlila na zadnji poti velika množica, mnogo znancev in prijateljev je prišlo iz sosednih vasi. Ob grobu je cerkveni zbor zapel dve žalostinki, g. župnik pa je s kratko besedo navzoče vzbudil, naj se vsi z zglodnim krščanskim življenjem pripravljamo na lepo krščansko smrt. Sarnodnikom naše iskreno sožalje.

Tik pred božičnimi prazniki smo v hudi burji položili k večnemu počitku v 78. letu starosti Jožefa Zaharja iz Boršta. Smrt ga je ugrabila, ko so ga peljali v bolnico.

V sredo 17. januarja smo z lepo cerkveno svečanostjo proslavili naš župnijski praznik — *opasilo na čast sv. Antonu Puščavniku*. Pri glavni maši ob 10.30 je domači cerkveni zbor pod vodstvom Dragija Petoroša z ubranimi in krepkimi akordi izvajal latinsko mašo. Maševal je naš stari znanec msgr. Omersa, pridigal pa je župnik iz Sv. Križa g. Fr. Kunčič. Pri popoldanski pobožnosti, kjer se je zgrnilo veliko župljanov in romarjev iz mesta in bližnjih vasi, nam je pa na srce polagal, kako naj župno cerkev ljubimo, g. Živic, župnik iz Bazovice. Sv. Anton je tudi letos prinesel v Boršt mnogo veselja, zlasti godovniki so se veselo oglašali (osmica Pepeta Furlana je letos v treh dneh usahnila) iz gostiln in po cesti.

Župnijski praznik pa bomo zaključili

še v nedeljo 21. januarja, ko nas bodo mojstrski igralci Slovenskega odra skoro tri ure razveseljevali z zelo razigrano 5 dejank »*Neopravičena ura*«, kjer se prikazuje študentovsko življenje. Igra se prične v farni dvorani po blagoslovu v cerkvi. Kdor se hoče od srca nasmejati, ne bo ostal doma in bo rad s svojim darom pomagal k polni opremljeni dvorane. Bomo iz svoje torbe pa še kdaj drugič kaj stresli.

Ko je Miklavž prišel k nam na obisk, se je zelo čudil, da so ceste asfaltirane samo do štirih gostiln, do šole, vrta in cerkve pa so ob dežju luže. Upajmo, da tega ob prihodnjem Miklavževem obisku ne bo več, kajti sedaj Selad pridno razkopava po vasi.

ZA DOBRO VOLJO

V vlaklu

Gospod: »Ljuba gospodična, bi ne bili tako prijazni, da bi mi povedali, kakšno ime ste dobili pri krstu?« — Zakaj pa ne, samo če mi tudi vi poveste, katero ime bom dobila pri poroki?«

V gledališču

Vseučiliški profesor Brander Matthews je bil povsod vedno korekten. Ko ga je nekoč prijatelj povabil v gledališče h krstni predstavi neke igre, so ga drugi dan vprašali študentje, kako je uspela igra njegovega prijatelja. »V prvem dejanju je bilo občinstvo tiho, le jaz sem poskalo. V drugem dejanju sem bil jaz tih in občinstvo je živjelo.« — In v tretjem, profesor?« so vprašali študentje. »V tretjem sem šel ven, si kupil stolišče, se vrnil in živjelo tudi jaz z drugimi vred.«

In potem zdravnik ostane vedno zdravnik..., vedno bo treba zdravnikov. Drugi poklici, kot odvetniki, profesorji, umetniki, bodo v vojnem času lahko zgubili svoje delo, zdravnik bo pa lahko vedno delal v korist drugih... In končno, če mu bo poklic postal utrudljiv, si bo lahko z bogato izkušnjo postavil kemični laboratorij in bo na stara leta užival veselje in srečo znanstvenika.

Fantu se je zdelo, kot bi se bila Lenka pripravila za svoj govor in ga zdaj z vso slovesnostjo podaja.

»Imenitno,« je vzkljnil. »Govoriš izredno lepo in učeno. To je zame poročstvo, da boš dobro naredila izpite... tako pričevalno znaš govoriti.«

»Seveda! Predvsem sem pogostoma slišala svojega očeta, ko je opeval neodvisnost in lepoto svojega zdravniškega poklica. Ko se vrne od bolnika, kateremu je rešil življenje, je silno vesel ter goren, včasih do solz... in pravi, da ni na svetu za človeka večjega veselja kot je

V novi galeriji La Cavana v ul. Cavana je spet prirejena zelo zanimiva razstava. Svoje gaue in monotipe razstavlja poljski slikar Mieczyslaw Wejman, ki je profesor na Umetnostni akademiji v Krakovu. Razstavljal je že v mnogih državah, lani je razstavljal tudi v Ljubljani in po raznih italijanskih mestih. Wejman izhaja iz Kleeje in Karidinskega, kar se v njegovih delih zelo pozna. Razstavljeni dela bi razdelili v dve skupini, v beneško in neformalno. Slike iz beneške skupine so zelo živahne in prikupne, prevladuje rumeni ton, ki lepo predstavlja ostro beneško sonce. Umetnik se spusti v veliko malih zanimivih podrobnosti, ki oživijo njegovo beneško občutje.

Druga skupina del je abstraktnija, delno v temnejših tonih, tudi tu bi lahko našli Kleeja v ponavljanju rombov in pravokotnikov, ter v enem gvašu, ki nas spomni na Kleejevega letočega zrnja. Vsem, ki se za likovne razstave zanimajo, priporočamo, da jo obiščejo. Razstava bo odprta do 24. januarja. V Galeriji la Loggia za občinsko palačo razstavljata Duren in Micalesco, tudi do 24. januarja. V občinski galeriji je razstavljal Antoni.

F. T.

Radio Trst A

Teden od 21. do 27. januarja 1962

Nedelja: 9.30 Slovenski narodni motivi. — 10.00 Prenos sv. maše iz stolnice sv. Justa. — 11.30 Oddaja za najmlajše: »Janko in Metka«. — 12.15 Vera in naš čas. — 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... Odmevi tedna v Trstu. — 16.00 Popoldanski koncert. — 18.30 Tržaški obiski: »Rojan - Piščanci«. — 21.30 Koncert Tržaškega kvarteta s sodelovanjem pianista Piera Rattalina Martucci.

Ponedeljek: 18.00 Italijanščina po radiu. — 18.30 Baročna glasba - Haendel. — 19.00 Znanost in tehnika: »Napredek v lanskem letu«. — 20.30 Richard Wagner: »Lohengrin«, opera v treh dej. - I. in II. dejanje.

Torek: 18.00 Radijska univerza: (11) »Tudi naša rast in doraščanje sta v zvezi s harmonijo«. — 18.30 Mendelssohn: Simfonija št. 5 v D-duru, op. 107. — 19.00 Pisani balončki. — 21.00 Slovenske Lavre: (3) »Josip Jurčič in Johana Ottova ter Marija Schwentnerjeva«. — 21.30 Koncert bariستا Ettore Gerija, pri klavirju Nino Rosso. — 22.00 R. Wagner: »Lohengrin«, opera v treh dej. - III. dejanje.

Sreda: 18.00 Slovenščina za Slovence. — 18.30 Italijanski operni pevci: (4) »Rosanna Carteri in Floriana Cavalli«. — 19.00 Zdravstvena oddaja. — 20.30 »Vozniki«, igra v devetih slikah, ki jo je napisal Filip Terčelj.

Četrtek: 18.00 Radijska univerza: Osnovni pojmi geofizike: (12) »Polarna luč in nebeski pojavi«. — 18.30 Iz italijanske glasbene ustvarjanja: »Rimske glasbene kapele«. — 19.00 Lepo pisanje. — 20.30 Znanstveni dirigenti.

Petek: 18.00 Italijanščina po radiu. — 19.00 Šola in vzgoja: »Pomanjkanje gonjske energije v predšolski dobi«. — 21.00 Koncert operne glasbe.

Sobota: 15.30 »Telefonska kabina«, radijska drama. — 16.10 Vokalni kvartet »The Diamonds«. — 17.45 Dante Alighieri: Božanska komedija - Nebesa. II. spev. — 19.00 Pomenek s poslušalkami. — 20.40 Zbor »Slava Klavora«. — 21.00 Skladbe Čajkovskega: Hamlet, uvertura fantazija, op. 67a - Koncert za violino in orkester v D-duru, op. 35.

Karel Černigoj, bivši svetokriški organist, župan in prosvetni delavec; danes spoštovani urar v Trziču, ob 85-letnici rojstva. Izhaja iz Černigojeve družine v Kamnjah na Vipavskem; ima dva brata duhovnika, Henrika in Frantona, ter nečaka Dušana Bratino, ki je župnik v Ajdovščini.

PIERRE L'ERMITTE

3

Najboljša izbira

POVEST DOBRIH LJUDI

III.

Včasih sta se srečala, ko sta se vračala iz šole, in sta napravila del poti skupaj, oba obložena s knjigami in zvezki. Mijo, ki je bil med prvimi v šoli, je večkrat pojasnil Lenki kako težjo nalogo. Tako sta se vračala domov vesela in zadovoljna.

Nekega dne je Lenka kar na lepem vprašala fanta:

»Kaj nameravaš postati?«
Mijo jo je začudeno pogledal; imel je vtis, da vprašanje ni bilo zastavljeno kar tako tjavendan. Počasi je odgovoril:

»Ne vem še, kaj bo iz mene. Moj oče bi rad videl, da bi postal inženir kot on... a mene to ne veseli. Zame nimajo nobene privlačnosti številke in šestila. Meni je všeč narava, polje... to je življenje, kjer

ni ne spletk ne nevoščljivosti. Včasih slišim, kako pripoveduje moj oče, kadar se vrne domov, ves razočaran in potrt nad tem, kar je videl in slišal: Porivajo naprej nesposobne, zmnožni pa so zastopavljani; kdor se res zanima za svoj posel, ga sumijo o nevem čem; pogostoma, kdor hoče napredovati v službi, mora biti framason ali prijatelj kakega framasona.

»Vsak si pomaga, kakor si more,« je skomignila Lenka z rameni.

»To pa ne,« je krepko ugovarjal fant. »Temu bi se jaz rad izognil... Rad bi bil prost in gospod nad svojim delom, rad bi sledil temu, kar mi ugaja... Ne bi rad postal kolese v velikem podjetju, kjer bi nikoli ne poznal pravih voditeljev... Jaz bi rad živl svoje lastno življenje, zlasti v teh časih, ko domovina potrebuje delavce, ki se znajo žrtvovati. Vidiš, Lenka, takó mišljam jaz.«

Lenka je pažljivo poslušala te prve načelne izjave svojega prijatelja. Ko je umolknil, je živahno rekla.

»Všeč so mi tvoje misli in soglašam s teboj. Če tako pojmuješ življenje, zakaj ne postaneš zdravnik, kot je moj oče?«

»Jaz?« je vzkljnil Mijo močno začuden.

»Ti, da. Tudi jaz sledim delu svojega očeta, kot ti slediš svojemu. — Tu pa tam ga slišim, kako govori o zlorabah in krivicah, a to zelo redko. On živi v višjem svetu, kjer je čist zrak, nad človeškimi strastmi; on ljubi naravoslovne vede, zlasti pa nauk o rastiinstvu. Napisal je knjigo o zdravstvu nekoč, ko še niso poznali današnjih zdravil... Sam si izbira klijente in se zanje zelo zanima. In še to: ti, ki govoriš kot kak duhovnik, medicina je pravo duhovništvo, ki zahteva vsakdanje posvečenje in zahteva žrtve, ki dosežejo včasih pravo junaštvo.«

Mijo je pozornost gledal deklo, ki se je v govoru razgrevalo.

»Ti si ves navdušen za neodvisnost? Prav, zdravniški poklic je neodvisnost sama. Če ti ni všeč v Parizu, greš na deželo; če ti ni všeč en kraj, si izbereš dru-

to — — — Potem pa tudi, ko poslušam očeta, vedno mislim nate — — Kolikokrat sem se že vprašala, kaj postaneš v bodočnosti. Da resnico govorim, se mi res zdi, da nisi ustvarjen za inženirja kot tvoj oče. Če postaneš zdravnik, bo ta poklic prav zate.«

Mijo se je prijazno zasmejal, kot bi hotel s tem smehom izraziti svojo hvaležnost.

»Zelo si dobra. Torej ti misliš tudi na bodočnost svojega prijatelja Mija?«

»Da... da, mislim... veliko mislim.«

To pot pa je Lenka zardela in povsila oči. Šla sta skozi ljudski vrt, kjer sta se večkrat ustavila in sedla na klop, da sta si pregledala nalogo. Lenka je hodila vsak dan skozi ta vrt in vrabci so jo dobro poznali, ker so vedno dobili iz njenih rok kaj za v kljunček — — Ta dan pa so zastoj skakljali in čivkali okrog nje — — Bilo je prvič, da je pozabila nanje in na krušne dobmitice.

(Se nadaljuje)

Vzhodna maša v stolnici

Prihodnjo nedeljo 21. t. m. bo v goriški stolnici sv. maša v bizantinsko-slovanskem obredu. Maševal bo p. Anton Koren, D.J., ki je bil v Gorici pred tremi leti. — Maša bo ob 6.30 zvečer; pri maši bo pel moški zbor pod vodstvom g. Fr. Valentinčiča ml.

Cerkvene novice

Zadnja štev. škofijskega glasila Folium Ecclesiasticum prinaša med drugim tudi nove spremembe v goriški nadškofiji.

Zupniji se je odpovedal in stopil v pokoj č. g. Anton Rutar, župnik v Pevni. Ostane pa še dalje v dušnem pastirstvu kot župni upravitelj v dosedanjih župniji Pevni. Poleg njega so stopili v pokoj še štirje drugi duhovniki v Furlaniji.

Za novega organista v stolnici cerkvi je bil imenovan prof. Mirko Filej, ki je že nastopil službo in vodil petje za božične praznike, dokler ni obolel.

G. profesorju Fileju iskrene čestitke k imenovanju in srčna voščila, da bi kmalu ozdravel od bolezni, ki ga je spravila v bolnico.

Pocenitev vode v sovodenjski občini

Vodstvo furlanskega vodovodnega konzorcija CAFO je že ob otvoritvi vodovoda v sovodenjski občini obljubilo, da bo cena vodi po nekaj mesecih znižala. Prvotno so sovodenjski potrošniki plačevali vodo po 80 lir za kubični meter; z novim letom pa je vodovodni konzorcij znižal ceno vode na 50 lir. To je bilo možno le, ker so se vsi prebivalci javili za napeljavo vode v hiše. Upanje je, da se bo cena vodi še znižala in se izenačila s ceno, ki jo plačujejo Goričani.

Posebna cena za električni tok

Občinska podjetja so dala potrošnikom električnega toka na razpolago posebno tarifo za industrijski tok. Ugodna je za tiste, ki porabijo mesečno več kot 20 kWh, drugim se preferenčna cena ne izplača. Preferenčna cena znaša 13.60 lir za kWh, a poleg tega mora potrošnik vsaka dva meseca plačati še 600 lir posebne pristojbine.

Dva slovenska umetnika razstavljata v Gorici

Demetrij Cej: Ta mladi umetnik je razstavljal v Gorici na sedežu kluba S. Gregorčič, Corso Verdi 13. Rojen v Beogradu pred 30 leti, je po drugi svet. vojni študiral na slov. srednjih šolah v Gorici, nakar se je prepisal na Umetnostno šolo in jo srečno dokončal.

Umetniško se udejstvuje od leta 1949, ko je imel prvo razstavo. Kot slikar se je uveljavil tudi v tujini in prejel več nagrad. Odlikuje ga bogastvo barv.

Saksida je drugi naš umetnik, ki razstavlja te dni v Gorici. Njegova razstava je v razstavnih prostorih Trgovske zbornice v novi Montovi palači na Korzu. Umetnika predstavlja Tullio Crali, ki je tudi napisal spremne besede v katalog. Njegova sodbja je zelo laskava in za umetnika spodbudna.

Razstava je odprta vsak dan; vstop je prost.

Sredi dneva so vlomili v dve trgovini

Mladi zlikovci so si izbrali deževen sobotni dan za svoje vlomilske podvige in v opoldanskem počitku vlomili v dve goriški trgovini. Najprvo so vlomili v trgovino Moncaro na Korzu in nemoteni odnesli iz blagajne 20.000 lir. Ta uspeh jih ni še zadovoljil. Poskusili so ponovno svojo srečo, tokrat v trgovini Rosconi v ulici Oberdan. Medtem ko je eden stal na straži, je drugi poskušal odpreti blagajno. A sreča je hotela, da je gospodar z vajencem prišel že ob 2^h popoldne spet v trgovino, da bi pripravil izložbo. Zasedil je zlikovca in enega ujel, medtem ko mu je drugi pobegnil.

Na policiji je zlikovec, komaj 20 letni Bruno Perentin iz Trsta, tudi tovariša ovadil in kmalu so v Trstu, kamor je naglo pobegnil s svojim avtom, zasedli še 23 letnega Silvana Millo. Prvi je brezposeln, drugi pa je zobotehnik, ki je še besebej kot trgovski potnik zaslužil preko 100 tisoč lir mesečno. Največ pa mu je prinašal dobička njegov roparski posel. Našli so pri njem nad 10 milijonov lir vrednosti raznega nakradenega blaga. Tržaški trgovci so se oddahnili, saj so bili ropi na dnevnem redu.

SKPD v Gorici vabi na kulturni večer posvečen

VZHODNI CERKVI V LUCI VE-SOLJNEGA CERKVENEGA ZBORA

ki bo v ponedeljek 22. t. m. ob 20.30 v Marijinem domu na Placuti. Predaval bo p. Anton Koren S.J. iz Rima

Tragična eksplozija v Ločniku

V Ločniku je v petek popoldne prišlo do težke nesreče, ki je zahtevala smrt komaj dvajsetletnega Alojzija iz Pintarjeve družine iz Podsobotina. Alojz se je verjetno ukvarjal s pobiranjem železa, ki ga je še mnogo na pobočjih Kalvarije. V njegovem vinogradu so našli še pet nerazstreljenih granat, ki jih je verjetno Pintar izkopal na hribu. Do nesreče je prišlo, ko je hotel fant granato razstaviti. Pri tem mu je v rokah eksplodirala in ga hudo poškodovala. Oče mu je takoj priskočil na pomoč in ga odpeljal v goriško bolnišnico. Tam so mu morali odrezati nogo, hudo pa je bila poškodovana tudi leva roka. Izgubil je mnogo krvi, tako da je bila vsaka pomoč zaman. Nesrečni mladenič je v soboto zjutraj umrl. Očetu Maksimilijanu Pintarju, zavednemu Slovencu, ki je bil med nami na zadnjem skupnem romanju v Pompeje, izrekamo najgloblje sožalje.

Števerjan

Zadnji dnevi starega leta in prvi novega so navadno posvečeni raznim inventarjem, obračunom in proračunom. Zato ne bo napak, če damo v vednost predvsem Števerjancem, koliko nas je v števerjanski občini. Podatki so povzeti iz ljudskega

Nova palača, daljše vrste

Ob otvoritvi nove palače za občinske urade, kjer deluje sedaj zlasti anagrafski urad, so zagotovili, da bodo sedaj operacije potekale hitreje. Na žalost lahko vsakdo, ki pogleda v pritličje palače, ugotovi, kako dolga vrsta ljudi čaka na razna anagrafska potrdila. V ponedeljek smo ugotovili, da so pri treh okencih ljudje čakali 45 minut, pri dveh 30, pri drugih pa najmanj 15 minut, samo da vložijo prošnjo za razna potrdila. Upajmo, da so ti nedostatki samo posledica preselitve ter da ne bo treba v bodoče izgubiti celo jutro za dve potrdili.

SLOVENSKI ODER gostuje v nedeljo 21. januarja v **BORSTU** z veseloi gro

NEOPRAVIČENA URA

Začetek predstave ob 16^h v župnijski dvorani pri čč. sestrah.

»Priatelj« obisk

Delegacija tržaške avtonomne federacije komunistične partije Italije bo, po besedah tajnika prof. Seme, odšla na obisk v Slovenijo, kjer se bodo vršili razgovori med najvišjimi predstavniki obeh partij. Zdi se, da pojde v Ljubljano tudi znani »priatelj« jugoslovanskih komunistov poslanec Vidali.

Vesti iz Repentabra

Znano je že, da je bil rekurz svetovalcev SLOVENSKE LISTE že davno rešen. Višja komisija je pripoznala priziv za upravičen in tako prideta v občinski svet gospod nadučitelj Lupinc ter gospod Milčič iz Velikega Repna — oba vestna in ugledna člana naše slovenske skupnosti na Repentabru, ki bosta skupno z gospodom Komarjem iz Fernetičev in v posvetovanju z vsemi kandidati SL zastopala zelo malo manj kot polovico volivcev. Zato upamo, da bo g. župan sklical čimprej sejo občinskega sveta, v katerem bodo zastopani tudi novi svetovalci.

Po vaseh naše občine si ljudje želijo vedeti kaj občinski svet dela, zakaj se ne sestaja kot po drugih občinah bolj pogosto, saj je od zadnje seje minil že lep čas. Tudi precej važnih stvari se je medtem nabralo in o katerih je treba obvestiti tudi občinski svet, kot vrhovnega predstavnika vseh volivcev. Naši župani Furlan, Guštin itd... so imeli vendar dosti bolj demokratični odnos do vseh občinarjev, z njimi so se često posvetovali

šetja, ki se je vršilo v mesecu oktobru preteklega leta. V preteklem oktobru je štela števerjanska občina 889 stalnih prebivalcev, od teh je bilo 430 mož in 459 žensk. Prebivalci so bili razdeljeni na 211 družin, ki so prebivale v 202 bivaliških poslopih s 726 sobami. — Na Jazbine odpade okrog 150 prebivalcev, ostali pa spadajo pod župnijo Števerjan.

Od predzadnjega ljudskega štetja, ki se je izvršilo leta 1951, je padlo število prebivalcev za več kot 200 enot.

*

V soboto 13. t. m. je umrl v goriški bolnici Jožef Gravnar iz Ščednega v 64. letu starosti. Nekaj pred prazniki je legel v posteljo zaradi pljučnice. Nihče si ni pričakoval, da ga bo smrt tako hitro pobrala, toda slabo srce ni moglo dovolj uspešno kljubovati bolezni in je podlegel.

Pepe Jernejev, tako smo mu po domače rekli, je bil eden izmed redkih mož, ki so ohranili kljub vsem prevratom zadnjih let lepe vaše nedeljske tradicije: zjutraj redno k sv. maši, popoldne k blagoslovu, nato do avemarije v gostilno in Dvor ali h Koršiču s prijatelji na »kvartince« in na »partido briškole ali trešeta«.

Pogrebu se je v nedeljo popoldne udeležila množica domačinov in okoliških znancev.

Težko prizadeti družini izražamo občuteno sožalje, pokojnemu pa želimo mir in srečo pri Bogu.

*

Domače SKPD je na dan sv. Treh kraljev pripravilo svojim članom v dvorani na Križišču božično prireditev. Nastopili so najmlajši člani z igrkami, deklamacijami ter pesmimi. Poseben ton so dali prireditvi člani dramske skupine SKPD z »prizoritvijo Stritarjevega igrokaza« in na zemlji mir ljudem! Prijetno je bilo gledati naše najmlajše, kot tudi fante in dekleta, ki s tem svojim delom dokazujejo, da imajo nasprotno kot mnogi trditelj, še smisel za delovanje na verskem in narodnem polju.

in delali za blagor vseh Repencev. Niso pa hodili nikoli po ukaze k raznim partijam. Zato bi že bil čas, da bi repentaborsko občino vodil občinski svet in ne le kak birokrat ali ozki krog par ljudi, ki povrh vsega še med seboj večkrat niso sporazumni, kot so pokazali prav zadnji dogodki glede poizvedbe o občinskih davščinah, ker je vzbudilo val nejevolje med prebivalstvom na splošno.

Repenski lipar

Kontovel

Dandanes je v modi godrnjati čez vse (ljudi in reči), a mi iz Kontovela bi radi opozorili oblasti na nekaj zelo perečega: naše ceste niso take kakor bi morale biti v turistični coni. Na stotine avtov drvi po naših cestah, a morajo dobro paziti, ker so ozke, polne ovinkov in lukenj, posebno od Joškota do Kontovela. Res, da je malo hiš od Joškota do nas, a ljudje hodijo po cesti, avtobusi vozijo noč in dan, na stotine motorjev pelje ljudi na delo; cesta je torej velikega pomena za nas vse, zato je potrebna popravi kakor kruha (kot pravijo pri nas). Če so prejšnje leto popravili cesto od Trsta do Joškota, bil bi čas, da bi tudi drugi del popravili, saj plačujemo davke tudi mi kakor Tržačani in morda sorazmerno še več. Ob cesti se zidovje večkrat podira. Zalostno je potem, da morajo vozniki cele tedne čakati, da je tisti del ceste popravljen, cele tedne ponoči gore luči ob padlih kamnih kakor, da bi bili na pokopališču.

Te dni so razdeljevali drva upokojenecem po znižani ceni. Radi bi opozorili na nekaj nevedčnosti: drva so večkrat mokra, torej skoraj neuporabna, četudi jih ljudje suše nad štedilnikom, ne morejo goreti kakor suha polena, ampak samo tlijo. Nekateri celo sumijo, da baje tudi vaga ni vedno dobra. Če potem dodamo, da kdor je prvi pri razdelitvi prej opravi, da se torej ljudje kregajo in pehajo, da grede prej domov, ker so na cesti in na burji, bi radi vedeli kak dobiček je taka razdelitev drv za upokojece. Upamo, da bodo oblasti poskrbele tudi za te naše potrebe in želje.

Ricmanje

Ricmanjski zvonovi so v nedeljo 14. t. m. s svojih mrtvaško melodijo oznanili vaščanom, da se je spet nekdo ločil iz njihove srede. Kdo bi mogel slišati ta glas in se ne bi vsaj za trenutek zresnil in pomislil: danes zvoni tebi, jutri bo zvonilo meni, pa kako kmalu bo prišel ta jutri! To pot je za vedno odzvonilo dobri kr-

SLOVENSKA PROSVETA V TRSTU priredi v nedeljo 28. januarja ob 17. uri v Avditoriju praznik slovenske lepe besede. Ker je ta dan posvečen našemu tisku, je prav, da praznik naše besede proslavimo tudi na zunaj.

Na programu bodo recitacije najnovejših del naših besednih umetnikov in pa enodejanka: **DOGODIVSCINE NA POTOVANJU**.

Vstopnice bodo v predprodaji v trgovini *Fortunato* in uro in pol pred prireditvijo v *baru Moscolin*, nasproti Avditorija.

ščanski ženi Stefaniji Valentič por. Brajnik. Kakor sleherni izmed nas, je tudi ona morala preboleti svojo življenjsko krizo, dokler ji ni srce popolnoma odpovedalo. Prevideno s svetimi zakramenti, jo je 12. t. m. v starosti 68 let, Gospod poklical k sebi. Ob pogrebem nagovoru je g. župnik poudaril, kako lep zgled je zapustila pok. gospa Stefanja z vestnim izpolnjevanjem svojih verskih dolžnosti. Nad vse je cenila nedeljsko sv. mašo. Se malo pred smrtjo je g. župniku toplo priporočala, da bi bil njen pogreb združen s sv. mašo. Sama je doma gojila cvetje, da je z njim mogla krasiti oltar pri Domju in v svoji farni cerkvi. Kot praktična katoliška žena, je tudi skrbela za katoliški tisk po družinah, ki ga je po potrebi kar sama prinesla. Samo dobri Bog pa ve za delež, ki ga je s svojim tihim, vdanim trpljenjem doprinesla pri gradbi božjega kraljestva. Naj ji bo milostljiv Sodnik!

Ubrana pesem domačega pevskega zbora in lepo število domačinov, je g. Stefanijo spremlilo k večnemu počitku.

Sinu in hčeri, ki jih je pok. g. Stefanija vzgojila v dobrem krščanskem duhu, izrekamo naše toplo sožalje.

Kino v Trstu

V zadnjih petih letih stalno pada število v Trstu prodanih vstopnic za kinematografe. Leta 1955 so prodali 9,338.000 vstopnic, leta 1960 pa samo 6,399.000. Povprečno je torej vsak Tržačan bil leta 1960 22-krat v kinu in za to porabil 4.684 lir, leta 1955 pa še 33-krat, porabil pa je 6.454 lir. Po potrošnji na prebivalca je bil Trst sedmi med italijanskimi mesti. Srednja cena vstopnicam se je v dveh letih, od l. 1958 do l. 1960, dvignila za 12%, to je od 183 do 207.

OBVESTILA

»KONEC SVETA SE BLIŽA« — (tako pravijo jehovci) —, to je naslov nove številke KNJIZIC, spisal dr. Fr. Knific. Zanimivo knjižico s krasno naslovno sliko dobite v vseh naših knjigarnah, v upravi K. glasa in pri gg. duhovnikih. — Cena 50 lir.

ZA ROMANJE SMO SE ODLICILI:

1. veliko: Rimini, San Marino, Assisi (Perugia), Firenze (Pisa ali Siena). Odhod iz Trsta (z vlakom) 6. junija zvečer, prihod v Trst 10. junija zjutraj. Stroški: okoli 15.000 lir.

2. enodnevno: cilj in čas sta še nedoločena.

V NAJKRAJSEM ČASU se bo organiziral dodatni pouk za učence, ki bi potre-

bovali nadzorstvo pri učenju ali posebno pomoč pri posameznih predmetih. V pošteved pridejo učenci nižje srednje šole, vseh strokovnih ter osnovnih šol. V načrtu je več skupin v raznih delih mesta, predmetja in okolice. Pojasnila dobite v ulici Trento, 2/II nadstropje od ponedeljka 22. do srede 31. januarja ob delavnikih od 16. do 19. ure.

O VZHODNEM VPRASANJU in delu za zedinjenje kristjanov Slovence informira **Vzhodni zbornik KRALJESTVO BOŽJE**. Kupite, berite! Dolejš je izšli štirje zborniki. Naročite jih po župniščih in katoliških knjigarnah.

O pravoslavnih vzhodnih bratih na kratko govori **Knjižica VZHODNI BRATJE** (Marijanišče, Opčine pri Trstu).

DAROVİ

Za Marijanišče: Marijina družba v ul. Risorta za božičnico Marijanišču: 20.000; Hrovatin 1.500; Sosič B. 1.000; Sosič Marija ob 30 dnevu materine smrti 10.000; Emilija Milič namesto cvetja ob smrti Vilhema Adolfa 1.000; Košič Ivanka v spomin pokojnega brata Franca 5.000; Fortunato v Trstu za božičnico 5.000; Poljšak Frančiška 3.000 lir.

Vsem izrednim dobrotnikom se salezijanci in gojenci Marijanišča iskreno zahvaljujejo **Bog** vam povračaj!

Za Alojzjevišče: P. F. Gorica 3.000; M. R. 2.500; družbenica 10.000; družina Simič namesto cvetja na grob pok. Jožefa Gravner iz Števerjana 2.000 lir.

Povrni Gospod vsem dobrotnikom, rajnemu pa nakloni večni mir!

Za Zavod sv. Družine: P. F. Gorica 3.000 lir. — Bog povrni!

Za Katoliški dom: M. M. Gorica 3.000; družina Cristjani - Pevma 500; Toroš Antonija - Gorica 5.000; Zdravko Terčič - Števerjan 1.500; Podgornik 1.000; P. B. 500; N. N. 7.000; N. N. 1.000; P. B. 500; Tinta Ida 1.000; N. N. - Gorica 1.000; N. N. - Gorica 5.000; Dr. H. - Gorica 1.000; Lestan Rafael 1.000; Francka 1.000; prof. Rihard Orel - Gorica 5.000; Tomšič Malka 1.000; Cuder Tomaž 1.000; družina Ciampa 5.000; Mozetič Andrej 1.000; N. N. - Rim 1.000; N. N. - Rim 5.000; N. N. - Gorica 2.000; Toroš Antonija - Gorica 5.000; Rustja Franc - Pescara 500; družina Vizintin - Gorica 10.000; F. B. - Gorica 2.000; P. F. - Gorica 3.000 lir.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 20, osmrtnice L 30, več 7% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: **msgr. dr. Fr. Močnik**
Tiska tiskarna Budin v Gorici

KOKOŠJA FARMA TOMŠIČ - SOVODNJE

OBVEŠČA SVOJE CENJENE ODIJEMALCE, DA RAZPOLAGA TEDENSKO — OD JANUARJA DO OKTOBRA — Z ENODNEVNIMI SELEKCIJANIMI

PIŠČANCI

ZAHVALA

Družine **Hrvatina - Brana - Leopolda** se pristočno zahvaljujejo preč. duhovščini, čč. šolskim sestram, zdravniku dr. Martelancu, vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za pomoč v bolezni, udeležbo, molitve, cvetje na zadnji poti naše nepozabne matere, sestre, sorodnice

ANE HRVATIN

Trst, 10. januarja 1962.

ZAHVALA

Ko javljamo žalostno novico, da je v soboto 13. t. m. umrl naš dragi oče

JOŽEF GRAVNAR

se toplo zahvalujemo vsem, ki so nam bili ob strani pri težki izgubi in se udeležili pogreba. Posebna zahvala naj gre g. župniku in cerkvenemu pevskeemu zboru za žalostinke.

Očeta priporočamo v molitve.

Števerjan, 14. januarja 1962.

Zena **ANTONIJA**, sin **JOŽEF**, hčerke **VIDA**, **CVETKA** in **ELZA** ter snaha **EDA**, zeta **CIRIL TERPIN** in **SLAVKO KLANJŠCEK** in vsi vnuki.